

UKRAINIAN A1 – STANDARD LEVEL – PAPER 1
UKRAINIEN A1 – NIVEAU MOYEN – ÉPREUVE 1
UCRANIO A1 – NIVEL MEDIO – PRUEBA 1

Thursday 17 May 2001 (afternoon)

Jeudi 17 mai 2001 (après-midi)

Jueves 17 de mayo de 2001 (tarde)

1 hour 30 minutes / 1 heure 30 minutes / 1 hora 30 minutos

INSTRUCTIONS TO CANDIDATES

- Do not open this examination paper until instructed to do so.
- Write a commentary on one passage only. It is not compulsory for you to respond directly to the guiding questions provided. However, you may use them if you wish.

INSTRUCTIONS DESTINÉES AUX CANDIDATS

- Ne pas ouvrir cette épreuve avant d'y être autorisé.
- Rédiger un commentaire sur un seul des passages. Le commentaire ne doit pas nécessairement répondre aux questions d'orientation fournies. Vous pouvez toutefois les utiliser si vous le désirez.

INSTRUCCIONES PARA LOS ALUMNOS

- No abra esta prueba hasta que se lo autoricen.
- Escriba un comentario sobre un solo fragmento. No es obligatorio responder directamente a las preguntas que se ofrecen a modo de guía. Sin embargo, puede usarlas si lo desea.

Прокоментуйте один із нижчеподаних текстів.

1(a)

Вітражі

Упали з аркових щілин
на мої очі, руки, плечі
мільйони сонць,
оправлених в щільник
5 з квадратів, сегментів, трапецій.
Мільйони сонць –
від радіснопалких,
жовтогарячих і червоних
до лагідних,
10 до блідоголубих,
до ніжної прозорості півтонів.
І в синтезі мозаїки їх барв
і ліній легких і величних
я упізнав,
15 я в себе увібрав
святі від ясності обличчя.
І сам від того, ніби скло,
розпавсь прозорим і барвистим
рясним незліченим числом
20 маленьких та яскравих зблисків.
На церкву в Ольжиній руці,
на Володимирові персти,
на книги мудрості ченців
зеленогорбого Печерська.
25 І вже палав, як самоцвіт,
я у Даниловій короні,
на Наливайковім лиці
запікся чорним згустком крові.
Я був усім на всіх і вся:
30 величчям, вірою і болем ...
Я вийшов з церкви –
і засяв
тисячолітнім ореолом.

Ігор Калинець *Вітражі* 1965

- Яка, на Вашу думку, основна тема цього вірша?
- Яких засобів вживає поет, щоби зобразити свій душевний стан?
- Яку роль у вірші відіграють історичні постаті?
- Подайте вашу особисту реакцію на вірш.

1(6)

Будинки траплялися щораз рідше, а небо ставало щораз ширшим. Щезли на якомусь завороті вулички кам'яні плити з тротуару. Перед хатинками, врослими від старості в землю, з'явилися мальви і настурції.

5 Десять тут, на межі електрики і мальв з настурціями, повинен знаходитися будиночок панни Мані. Два чорних котики із смарагдовими очима, скрутившись калачиками на вікні поміж фуксіями, вказали мені точну адресу.

Маня здавалася не те, що вродливою, але, в усякому разі, милою жінкою з дещо підпухлими повіками. Усміх, яким зустріла мене, видався мені не дуже щирим. Надто вже він був чемним і холодним.

10 Старовинні гобелени, якісь дуже несучасні своєю манерою ескізи на стінах говорили про те, що Манині предки не займалися чорним ремеслом.

Сама вона була кравчихою. Кравчиха передмістя. Це треба підкреслити, щоб стало зрозумілим, як скромно жила й заробляла та дівчина.

15 Точно не можу сказати, що мене зблизило з нею. Можливо, цьому зближенню сприяло те, що Маня переді мною ніколи не обмовляла своїх клієнтів, ні, що часто траплялося в інших кравчих, не заздрила багатству своїх пань. У мене було таке враження, що Маня, навіть коли б це якимось чудодійним способом могло стати реальним, добровільно не схотіла б помінятися з ними ролями. Це була одна з тих скромних дівчат, яким властиве
20 було глибоко розвинене почуття власної гідності.

Мою симпатію до Мані посилило ще й те, що в неї на цілому світі не було нікого. Жила собі дівчина одинока, як дика яблуна.

Одного разу ввечері, якимось зайшовши до Мані, я дуже здивувалася, заставши в неї мужчину, якого вона частувала чаєм.

25 Мене вразило поведження цього чоловіка: він сидів на краєчку крісла, намагаючись якомога гречно тримати ноги, напевно для того, щоб не витискати на колінах штани, які й без того непристойно блищали. Я мимоволі помітила, що, набираючи цукру, він струснув надто повну ложку.

Картина не потребувала пояснень. Безробітний. Додам ще: безробітний, який безробіття сприймав як власну провину невідомо за що й перед ким.

Як тільки він пішов, Маня запитала мене:

– Як подобається вам мій наречений?

Ірина Вільде *Товаришка Маня* 1940

- Що можна дізнатися з цього уривку про життя Мані?
- Яким чином авторка зображує нареченого?
- Яке ставлення авторки до Мані? Яким чином вона його виражує?
- Чи вам сподобався цей уривок? Подайте причини.